



Tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN PROVIZORIU

Anul I

Nr. 129

Vineri

19 IULIE

1968

4 PAGINI

30 BANI

La uzina „Balanta” din Sibiu Utilizarea rațională a capacităților de pro- ducție este tributară tergiversărilor

Exploatarea rațională a fondurilor fixe și îndesări a celor direct productive — mașini, instalații, utilaje — se înscrie ca un deziderat major pe calea mobilizării tuturor rezervelor de sporire a producției.

La uzina „BALANTA” din Sibiu, în perioada primului semestru, producția globală a crescut cu 25 la sută, productivitatea muncii cu 3,7 la sută, iar beneficiul peste plan a fost de 380.000 lei, față de anul 1967. Judecând faptele după realități ai putea trage concluzia că utilajele sînt folosite la capacitatea maximă. Să lăsam însă să vorbească faptele. Iată, în primul rînd, ce ne-a relatat GHEORGHE FRĂȚILĂ, membru în comitetul de partid,

Organizarea și asigurarea exploatarea utilajelor este „gîtită” de încălcarea rațională a lor. În afara faptului că ducem lipsă de forță de muncă calificată, nu există o preocupare suficientă pentru organizarea locurilor de muncă.

Cele spuse de interlocutor sînt juste. Este suficient să treci prin secția I prelucrări mecanice ca să-ți formezi o imagine privind „organizarea” muncii. Strungurile și celelalte mașini aproape că nu se mai văd printre lăzile cu piese brute, care își așteaptă rîndul la prelucrare.

— Lipsa cadrelor calificate — strungari, frezori — ne-a spus ION BUHOIU, maestrul la secția I prelucrări mecanice — „ne obligă” să nu asigurăm 3 schimburi de producție. Se manifestă o mare indolență în fața de pregătire și lansare a producției, din cauza unei planificări neraționale a fabricației (asigurarea materialelor, fixarea rețelilor de execuție etc.).

Lipsa semifabricatelor, a unor scule, executarea unor reparații superficiale la utilajele fac inerent apariția unor goluri de producție. Și în timp ce producția stă, șeful de secție ține zilnic, cu cei în subordine, ședințe de 3-4 ore pentru luarea unor măsuri care nu-și aduc eficiența economică. În timpul ședinței asistența tehnică a secției este lăsată pe seama maestrului de schimb.

Indicațiile în vigoare exclud posibilitatea înierii ședințelor în timpul producției. Se pare că cei de la „Balanta” încă nu le cunosc.

Investigațiile au continuat. Iată și părerea unui alt conducător al procesului de producție.

— Prin planul de producție, ne-a spus IOAN POSA, maestrul de schimb, nu se face o încărcare rațională pe utilaje. Sînt perioade cînd piesele pe care le avem de executat, avînd un volum mic, nu ne permit să folosim utilajele rațional (presele, ghilimele). Noi avem un plan de producție stabilit pe baza colaborării cu beneficiarii din cadrul ministerului nostru. În plus executăm, la cerere, pe bază de comenzi ferme, anumite piese pentru alți beneficiari. Din cauză că nu există o corelare între planul de producție și comenzile ferme, sîntem în situația ca unele utilaje să nu funcționeze permanent.

Întrebat în ce măsură există preocupare în sensul folosirii raționale a capacităților de producție, tovarășul inginer MATEI WIZERNER, șeful grupei de organizare științifică a producției și a muncii, ne-a prezentat o situație pe produse, din care se putea vedea numărul de ore de funcționare pe mașini, numărul de muncitori necesari și numărul de muncitori existenți. Dar între situația aceasta și realitate este o mare discrepanță. Ce folos au atunci studiile, cînd ele nu sînt aplicate în practică? Oare indicele de utilizare a mașinilor nu trebuie salvat? Se desprinde deci ideea că factorii de răspundere din uzină „demarează” mai greoi în acțiunea de folosire rațională a capacităților de producție. Se simte pe undeva un „suflu” de conservatorism, de expectativă, de automulțumire. Așa se explică de ce la sfîrșitul semestrului I a.c., indicele de folosire a utilajelor, în loc să crească, a scăzut la 59 la sută. Este de datorită Comitetului de direcție al uzinei să întreprindă o analiză temeinică a situației existente. Rezultatele analizei trebuie să-și găsească expresia în luarea unor măsuri severe, exigente, în scopul amplificării eficienței activității economice a uzinei.

MINODOR GEORGESCU

Asigurarea bazei furajere — o preocupare majoră

O problemă de importanță deosebită în acest an o constituie asigurarea necesarului de nutrețuri pentru efectivele de animale. Producțiile culturilor furajere au fost puternic dijmuite de secetă. Există pericolul ca pentru iarnă să nu fie asigurată o bază furajeră completă și variată. În multe unități agricole socialiste își face loc ideea conform căreia este mai bine să se scad efectivele de animale, pentru a evita eventualele pierderi prin înafier. La o analiză succintă a situației recoltării și depozitării furajelor se observă că multe cooperative agricole de producție nu stau bine în această privință. De aceea, considerăm că este necesar să inițiem o dezbatere a problemelor complexe legate de asigurarea bazei furajere în cooperativele agricole de producție și în fermele de stat, publicînd opiniile unor conducători de unități, ale specialiștilor, ale membrilor cooperativelor, ale lucrătorilor din sectorul agricol al economiei județului nostru, în privința măsurilor ce trebuie inițiate și aplicate operativ pentru ca, în perioada de stabulație 1968-1969, producția animalieră să nu fie diminuată sub nici o formă.

ceaastă campanie, efectuînd, pe lîngă alte lucrări importante, și semănatul porumbului în cultură dublă pe mari suprafețe. Dar baza furajeră necesară este departe de a fi asigurată în unele unități cum sînt C.A.P. Arpașu de Jos, Boian, Broșteni, Gusu, Marpod, Mălincrav, Poalea, Presaca, Topîrcea, Valea Viilor, unde nu s-a întreprins nimic pentru semănatul porumbului masă verde, iar în unități ca C.A.P. Porumbacu de Jos, Tălmăciu, Cornățel, Bogatu, Axente Sever — această lucrare a fost executată pe suprafețe mult prea mici față de plan.

Ing. VIOREL POLOGEA
de la U.J.C.A.P. Sibiu

(Continuare în pag. a III-a)

Măsurile de completare a bazei furajere se cer aplicate

Atît pășunile cît și fînțele naturale, precum și plantele furajere cultivate vor da, anul acesta, producții mai mici decît în anii trecuți. De aceea importanța măsurilor de completare a bazei furajere, în condițiile actuale, crește considerabil. Cultivarea porumbului pentru siloz sau pentru masă verde, după orz, după mazăre, după grâu sau după o altă cultură care a părăsit sau părăsește devreme terenul, constituie o sursă substanțială de completare a bazei furajere. Unitățile agricole socialiste din județul

nostru și-au prevăzut să însămînțeze culturi duble pe o suprafață de 8.000 hectare. Cu toate indicațiile date și cu toate măsurile ce s-au luat în vederea asigurării cu sîmînță și utilaje pentru pregătirea terenului și pentru însămînțat, pînă în prezent a fost semănată cu porumb pentru masă verde sau siloz numai suprafața de 1.063 hectare. Acordînd atenția cuvenită acestor probleme, conducerea C.A.P. din Moșna, Sura Mare, Slinnic, Seica Mare, Ighisul Vechi au reușit să-și organizeze mai bine munca în a-

Creații noi

La întreprinderea „Mătasea roșie” Cîsnădie au fost create, recent, două noi articole care se referă la: cuverturi pentru pat matlasate, cu un aspect deosebit, urmînd a fi prezentate beneficiarilor la contractările pentru trimestrul IV al acestui an și trimestrul I 1969, testuri din rețon hidroforizat, în carouri, destinate honorarilor pentru copii, prezentînd un colorit viu și variat.

Pentru oțelăriile patriei

Marți, 16 iulie a.c. Comitetul orașeneș U.T.C. a organizat o acțiune patriotică pentru colectarea fierului vechi din sectorul particular și socialist, la care au participat tinerii din organizațiile U.T.C. „Mătasea roșie”, Industria locală și I.G.O. Cîsnădie. S-au colectat 5.700 kg fier vechi din sectorul particular și 5.000 kg din sectorul socialist. Întreaga cantitate a fost predată la depozitul Întreprinderii de colectare a metalelor din Sibiu.

I. STREZA coresp.

De la nouă pînă la două prin piețele Sibiului

Telefoanele redacției au sunat insistenț luni spre ora prînzului. În majoritatea cazurilor, interlocutorii de la celălalt capăt al firului, cititorii ai ziarului nostru, reclamau lipsa unui produs legumicol din rafturile O.L.F.: roșiile. „Femele” asigurări primite din partea organelor vizate în materiale critice apărute pînă acum în coloanele „Tribunei Sibiului” au făcut să avem îndoieli.

O vizită în magazinele O.L.F. a lămurit însă problema. În plin iulie unitățile de desfacere ale C.L.F. Sibiului erau în penurie absolută de roșii. În aceeași zi, la depozitul central, o imensă cantitate de roșii aștepta sufocată să fie plasată pe rețea! Nu știm ce năsture mare urma să fie la depozitul central al

C.L.F.... Cert este că gospodinele s-au întors acasă doar cu gîndul la ciorba pe care planușiseră s-o servească la prînz familiilor. Întîlnim, totuși, pe drum o femeie cu plasa umplută de roșii.

— De unde le-ați cumpărat?
— De la particulari! Cîinci lei am dat pe ele!

Tonul indignat al femeii ne-a făcut să înțelegem că orice aluzie la buna desfacere a serviciilor O.L.F. ar fi echivalat atunci cu a viri mina în bulion fierbinte... Ne imaginăm cu ușurință ce le-ar fi putut spune gospodina E.T., de pe strada Tribunei din Sibiu, tovarășului director al I.J.V.L.F. sau altor factori responsabili ai acestei întreprinderi. Ne vine însă extrem de greu să ghicim cam ce explicații ar fi reușit dinții să prezintă cumpărătorii... Este principialul motiv pentru care, în urma publicării acestui articol, așteptăm urgente vești la redacție!

Am revenit miercuri, 17 iulie, în cele două piețe. La intrarea în Piața Cîbîn, chioscul nr. 1 O.L.F. vinde fructe, pepeni și pierici. Altfel. Pere, prune, ca-n palmă! Se găsesc însă din abundență la particulari. Faptul ne face să credem că I.J.V.L.F. Sibiu e probabil încă în căutarea unui vrăjitor care fabrică prune și pere... Un vînzător ne

Raid anchetă

explică, cu îngăduință vizibilă, că e mai important acum să ai rășii și castraveți. Fructe sînt destule pe piața neorganizată”. Interesantă logică! Nu contează deci că rolul O.L.F.-urilor este de a menține constante prețurile pieței, nu contează că, în vîzul tuturor, cumpărătorul este „fript” fără să aibă ce face, de către producătorii particulari, care sîdesează pur și simplu mercurialul afișat! Esențial e să aibă dumnealui castraveți și pepeni destui!...

Am dori să insistăm în acest articol asupra unui fapt căruia statul îi acordă o maximă importanță: stăvilirea speculei prin încadrarea corectă în prețurile afișate zilnic. Remarcăm, de la o vreme, apariția unor micromercuriale la capătul fiecărei mese. Subliniem și noi acest fapt pozitiv în activitatea administrației piețelor. Nu ne mulțumim însă cu constatarea acestei laudabile intenții și pornim, în doi, cu sacosa, printre puzderia de legume și fructe. Mercurialul ne atrage atenția că ardeii se vînd între 20 și 30 de bani bucata. În fața noastră, o săteancă îi dă „trei la doi lei”. Asta înseamnă aproape 70 de bani bucata! (Vom vedea, după două ore, că în Piața Teatrului se vînd și mai piperat.)

Mai încolo, cetățeanul Ilie Bodeșcu din Pleșoi-Olt cere fără pic de jenă 5 lei pe kilogramul de roșii. Cu 1,50 lei mai mult, deci, față de prețul maximal obligatoriu... Un cumpărător ne declară că-l cunoaște. „În fiecare zi vinde așa...”

Ora 10,15. În fața chioscului nr. 2 din Piața Cîbîn, mare teavură. O vînzătoare vrea parcă să le „despartă” pe două cumpărătoare. Nici una din ele însă nu manifestă gesturi ostile... „Pînă aici, la doamnă. Mai încolo nu mai dăm! Stați degeaba, vă pierdeți timpul!” Tonul strident al remizierii ne face să ne apropiem. „Nu mai sta domnule, nu înțelegeți? Închidem!”

— Vedem, dar nu prea înțelegem. După orar mai aveți 30 de minute, așa că...

O privire cruntă ne lămurește că „dacă a spus o dată...” Ne explică o colegă a dumezei. „Păi, ce, mai are femeia treburi și pe-acasă!”

Ne întoarcem printre vînzătorii particulari. Merele se vînd cu 5 lei kilogramul. Cu un leu mai mult față de mercurial. Pe un kilogram de vinete ni se cer 8 lei (?). Doi lei mai mult decît. Îl rugăm pe vînzător să ne cîntărească un kilogram. Rezultatul: un kilogram = două vinete! Pe bucătă ne cere între 2,50 și 3 lei... La remarcă noastră că e prea scump ni se răspunde cu un zîmbet și o privire spre oficiul de legume și fructe. Acolo, niște vinete atîrnă parcă de de o „boală” infantilă se pretind a valora 6 lei kilogramul (...).

— De ce cumpărați de la particulari? O clientă ne edifică pe loc: „Dacă n-am ce face, tovarășe dragă! Nu pot să-i dau soarelui meu la prînz salată de vinete sfîrșite!” (Recomandăm I.J.V.L.F. Sibiu analiza acestor limpezi declarații și so-

(Continuare în pag. a III-a)

SANDA NEGRUTIU
MARIUS VINTILA

Întîlnirea organizată nu de mult de Comitetul municipal pentru cultură și artă cu o parte din intelectualii sibiieni ne-a prilejuit un util schimb de păreri asupra unor laturi ale activității culturale din municipiul Sibiu. Din multitudinea problemelor discutate, am reținut cîteva reliefate de participanți la această discuție: dr. Cornel Irimie, președintele Comitetului municipal pentru cultură și artă; Elidor Rău, director al Filarmonei sibiene, Ioan Holhos, directorul Bibliotecii „Asta”, Eugen Onu, directorul teatrului; E. Ignatz, responsabilul cinematografului „Victoria”; N. Lupu, directorul muzeului Bruckenthal; Mirela Avram, bibliotecar; C. Pilof, inspector șef școlar, și alții.

Referindu-se la spectacolele oferite locuitorilor din Sibiu în timpul verii, E. Rău, E. Onu, Ignatz au făcut propuneri concrete privind amenajarea, pe de o parte, a grădini Licului nr. 4 pentru spectacole teatrale și concert, și a spațiilor dintre cinematograful „Victoria” și Școala populară de artă pe de altă parte, pentru proiectarea filmelor în aer liber.

Aceste propuneri le considerăm cu atît mai bine venite, cu cît sibiienii se plîng de multă vreme de lipsa unei grădini de vară pentru spectacole. În acest fel, vizionarea spectacolelor s-ar putea face în condiții mai bune și într-o atmosferă mai plăcută. Este adevărat că soluționarea concretă a acestor două propuneri nu va putea satisface nevoile unui oraș

de talia Sibiului, dar ar constitui un prim pas în această direcție. S-a relevat totodată că la amenajarea cinematografului în aer liber și-ar putea da concursul unitățile noastre comerciale, care, cu panouri de reclamă, ar putea

Acesta, conform tradiției, ar purta numele lui Gheorghe Dima, funcționînd pe lîngă Casa de cultură a municipiului nostru. La realizarea acestei idei, Filarmonica sibiiană își va putea aduce din plin contribuția.

Sugestiile unei întîlniri cu inte- lectualii sibiieni

Îngrădi cele două laturi ale spațiului amintit. De altfel, aceste reclame comerciale nici nu ocupă din păcate, un loc anume în oraș. Investițiile pentru această grădină de vară, proiectată pentru 3.000 persoane, s-ar putea recupera și din turneele diferitelor instituții culturale din întreaga țară, care, în repetate rînduri, ne ocolesc tocmai pentru că nu există o astfel de grădină.

Referitor la tradiția muzicală a orașului nostru, E. Rău remarcă necesitatea continuării ei prin reînființarea unui mare cor.

În continuare, referindu-se la amplasamentul instituțiilor culturale în orașul nostru, Ioan Holhos remarcă faptul că în cartierele „Hipodrom” și „Calea Dumbrăvii” nu există nici un fel de amenajare culturală. Din acest motiv, s-a făcut propunerea de a se găsi un spațiu adecvat, în aceste cartiere, pentru înființarea unei filiale a bibliotecii, care ar putea deservi populația numeroasă din aceste părți ale orașului.

Numărul excursioniștilor și turiștilor care se îndreaptă spre Dumbrava Sibiului a crescut și

LUCIAN CORNEA
ROMULUS TOLCIU

În acest an, în cadrul unităților aparținînd întreprinderii forestiere Sibiu, au fost extinse lucrările de mecanizare a operațiunilor în locurile grele de muncă, în scopul sporirii productivității muncii. În clișeu: la sectorul de exploatare forestieră „Rîul Vadului”, încărcatul mecanic în vagoane se face cu ajutorul benzii rulante

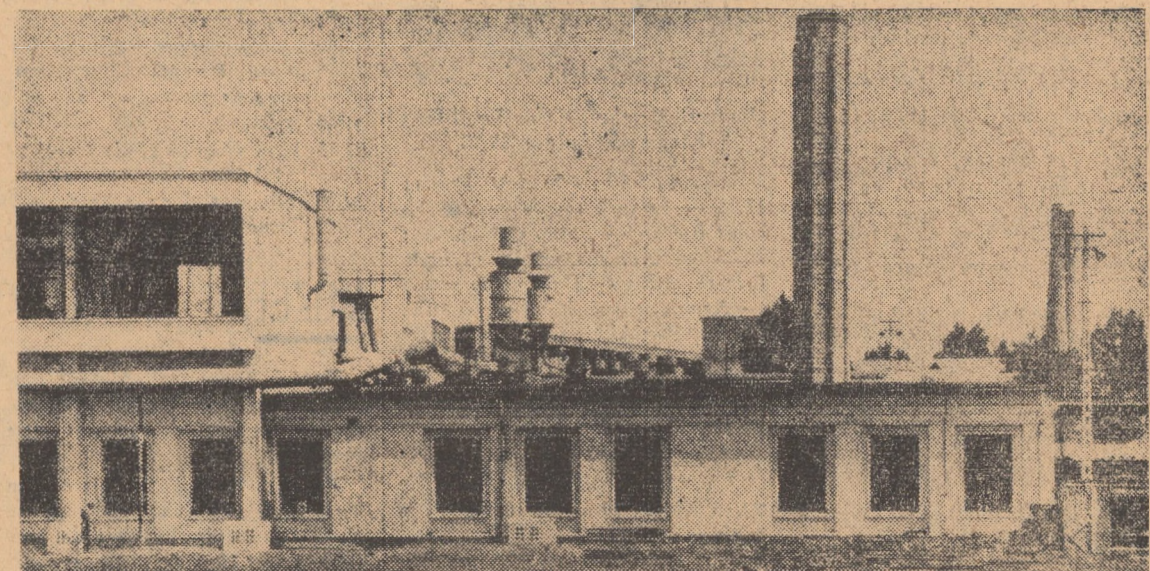
Foto: LICA IOSIF

Un nou tip de remorcă

Serviciul de concepție și proiectare, de la Întreprinderea de transport auto gaz metan Mediaș, în cadrul planului de realizare a unui volum sporit de economii prin inovații, a proiectat și executat, sub conducerea inginerului Gheorghe Bucur, o remorcă Mono Ax de 7 tone. Remorca este destinată transportului materialului

tubular. De asemenea, pentru probat și reglat servofreinele automobilelor, inginerul Constantin Zamfir și Gheorghe Bucur au proiectat și realizat un banc, dotat cu aparatură pentru verificarea pompelor de ulei de la automobile.

A. ZOMBORY coresp.



Ipoștii „Republica” Sibiu, sectorul mobilă.

Scaiul

Oricum se agată, se prinde ca scaiul de lina oii, sau ca noroiul de cizme, stînd în orice poziție, dînd bobîrînce celui care înfruntă temerare vînturile vieții.

Si scaiul nu cade ușor jos după ce s-a agățat... Ca să-și consolideze locul se mișcă doar cu ceva mai în sus sau mai în jos, intră cu țepile mai adînc, generează încrengături și complicații greu de descursat. Cînd găsește și mediu prielnic, o lîna de oale netusă la vreme, abia că-i vezi ochii, iar de pipăi, simți că în jur s-au înclăcit țepile pe care numai daracul le îndreaptă. Dar cine nu știe ce e un scai?

Ne este dat, din păcate, să confirmăm spusele și în afara regnului vegetal. Întîlnim și printre noi scai vii. La început apar cu zîmbete senine, socot din ochi toate și dacă ai vreo cîteva clipe libere cînd să citești, sau să te odihnești, începe cu „sper că nu vă deranjez”. Mîine la fel, poimîine își plimbă prin fața ta talentele, ca să-l admiri la rîndu-ți, apoi cere o slujbă, sau alt ajutor.

Caractere

Bine pregătit terenul, poate că îl ajută în vreo privință, și scaiul s-a dus, pe altă lîna mai bogată. Cu idealul său de scai realizat, se schiază mai departe de noi colegi. Caută să-i servească cu nimicuri, un servetel de hîrtie, o aspirină, te miri cu ce, ca să-și dovedească mărinimia. În același timp, cu tentacule greu de sesizat fură din timp, că scaiul nu prea „lucrează”, de felul lui, fură un loc mai cald și flatează tot ce poate, ca să se agate tot mai strîns. De-acum totul e terminat. Pînă la vremea tunsului mai este.

Cu sfidare, scaiul trage cît poate ba de-un fir, ba de altul. Cei care-l știu nu-l dau prea mare importanță, conștienți fiind că un scai nu poate face nici două parale. Ne înșelăm! Incomodă sa poziție e compensată cu căldura locului și cu neatenția noastră. Cît e de mic se agată și ciupește... Trage la cîntar din fața comodului, îl laudă pe incomplet ca să-l vînezeze.

De aici, greu de conceput ce mai poate face un scai. Încurcă țepile unei trebușoare simple, încarcă un preț de cînt, linguește și sapă vreo adîncitură în obrazul cușat al opiniei.

Bine, veți zice, dar vine și vremea tunsului. Pînă atunci mai este — am auzit pe un fel de revizor de gestiune. Și-o fi făcut calculul că în mediul „bun” în care lucrează, reviziile de fond sînt rare. Așa o fi, dar mă înțeleg de ce oare nu se tund oile mai la timp, ca să se împuțineze Scaiul?...

GH. DUMBRAVA

Săpăturile arheologice de la Orlat

Castrum Salgo

La o oră de drum din comuna Orlat, pe o creastă înaltă, numită de localnici „La zid”, se află o cetate medievală care a fost identificată de F. Michaelis cu „Castrum Salgo” amintit într-un document din 1322, emis de regele Ungariei Carol Robert de Anjou. Cetatea de la Orlat este a treia fortificație medievală din sudul Transilvaniei — pe lîngă cele de la Tilisca (județul Sibiu) și Breaza (județul Brașov) — cercetată de colectivul Muzeului Brukenthal. Creasta înaltă, învelită de o pădure de foioase, situată la 618 m înălțime, este orientată exact nord-sud.

De la cetatea de odinioară au rămas la suprafață doar unele porțiuni din zidul de incintă, la vest, în direcția haltei din Sibiel. Asupra dimensiunilor cetății, inițial, nu ne-am putut forma o imagine din cauza vegetației care împiedica vederea.

În urma săpăturilor întreprinse în 1967 și 1968 s-a putut stabili că cetatea are o lungime de 230 m, avînd, în schimb, o lățime de numai 35 m. Grosimea zidurilor măsoară 1,40 m. Zidul de incintă, cu o lungime totală de peste 460 m, ne arată că avem de-a face cu una din cele mai mari cetăți din țara noastră, care în secolul XIII, cînd a fost construită, puține erau de mărimea ei. La acest zid de incintă imens s-a adăugat în exterior, spre nord și est, un șanț cu val care trebuia să mărească puterea cetății. Astăzi valul de pămînt este puternic aplatizat iar șanțul umplut cu moloz provenit din zidul de incintă. Cetatea avea două drumuri de acces, care urcau pantele mai line de la nord și est. În locurile unde se apropiau aceste drumuri de creastă presupunem intrări în cetate. S-au identificat, în urma săpăturilor din acest an, două asemenea intrări, ambele drumuri în partea de est, unul fiind larg și carosabil, iar celălalt îngust de 0,90 m.

Lipsa turnurilor la această cetate constituie un indiciu asupra vechimii considerabile pe care trebuie să o aibe. În cursul războaielor îndelungate purtate pentru succesiunea tronului în urma stingerii dinastiei arapiene, în pragul secolului XIV, voievozii Transilvaniei ca și o serie de mari feudali ai regatului își măresc posesiunile în dauna celor regale. Carol Robert trecea să poarte mai mult de un deceniu lupte interne pentru a se putea afirma. În cursul întăririi puterii centrale, Carol Robert preia în 1322 „Castrum Salgo” de la Nicolae de Talmaci căruia îi mai aparțineau, între altele și satele „Warolyfalow” (Orlat) și „Feketewyz” (Săcel).

Din același document reiese că acest „Castrum Salgo” era o cetate regală care aparținea înaintea regiilor arapiene. Astfel, înșiși documentul plasează cetatea în veacul XIII. Cu cîteva decenii în urmă se

admitea că asemenea cetăți au fost construite la începutul secolului XIII. Se cunoaște astăzi că nu au existat, în afara unor tipuri de construcții bine precizate, construcții de apărare mai ample în primele decenii ale secolului XIII. De la această constatare se cunoșc însă, cei drept, o serie de monumente definite clar, care — în virtutea unor condiții speciale — constituie excepții. Ridicarea unor cetăți grandioase la granițele Transilvaniei se datorează în primul rînd dezastrului suferit în 1241 din partea tătarilor.

În a doua jumătate a secolului a XIII-lea au fost construite numeroase cetăți, iar construcția bazili-cilor romanice este încheiată. Cetatea de la Orlat trebuie să fi fost ridicată de asemenea în cea de-a doua jumătate a secolului XIII ca cetate de graniță, urmînd să stăvilească noi atacuri ale popoarelor migratoare tirzîi dinspre răsărit.

Materialele descoperite cu prilejul săpăturilor plasează începuturile cetății tot în această epocă. Atunci au fost ridicate și celelalte cetăți de graniță (Săsciori, Gîrbova, Tilisca, Sibiel, Orlat, Rășinari, Avrig și Breaza), care în parte încă nu au fost cercetate arheologic. Din punct de vedere cronologic ceramica ajunge pînă în secolul XV. În urma răspîndirii armelor de foc în Transilvania, la sfîrșitul secolului XV, cetatea nu a suferit nici un fel de transformări arhitectonice.

Bolțurile de arbaletă ca și vîrfurile de suliță descoperite datează din secolele XIV—XV. Prin urmare cetatea de la Orlat a fost abandonată în cursul secolului al XV-lea, cîzînd apoi în ruină ca și celelalte cetăți de graniță. Imbrășișind aceeași soartă cu Moldova și Tara Românească, în epoca invaziilor turcești, aceste cetăți nu și mai în-tuteau rolul pentru care fuseseră create. În secolul XV se amplifică cetățile orașenești, se construiesc, de asemenea, o serie de cetăți țărănești.

De o importanță deosebită au fost sondajele arheologice efectuate pe dealul „Cetatea scurtă”. Aici s-au descoperit urmele a două așezări necunoscute anterior. Așezarea mai veche datează din epoca bronzului (cultura Wietenberg), iar alta mai nouă din secolul XII. Studiind ceramica celei din urmă așezări s-a putut stabili că ne aflăm în fața unei așezări întărite cu valuri concentrice de pămînt aparținînd populației românești. Această descoperire este semnificativă întrucît este vorba de prima fortificație de pămînt românească din epoca feudalismului timpuriu în sudul Transilvaniei — epocă în care are loc cucerirea Transilvaniei de către regatul feudal maghiar și colonizarea sașească. Cercetarea în viitor a acestei așezări va constitui un obiectiv important al arheologilor Muzeului Brukenthal.

THOMAS NAGLER
muzeograf principal

Anchetă socială

E necesar un post-scriptum morții?

DIN CAUZA LĂCOMIEI. Procese de succesiune. Frate și soră care se dușmănesc. Nepoțele lăsate fără casă de cea mai apropiată mătușă.

Ne-a fost dat să trăim o extraordinară dorință a oamenilor de a se cunoaște. Și satisfacția acestui act a fost întotdeauna de neînțeles. Siguranța și căldura dragostei materne îl face pe copil să dorească o nostalgie casa părintească, iar pe mama — cunoașterea slăbiciunilor fiului său o mină întotdeauna spre el pentru a-l ajuta. Cîte acte de loialitate, de dragoste și respect între soț și soție, între părinți și copii, între frați, între aceștia din urmă și surori nu ne-a fost și nu ne este dat să vedem în viață! Pentru că omul are nevoie de afect, de înțelegere, de cunoaștere. Și de la cine să aștepi cunoașterea, înțelegerea, dacă nu —

în primul rînd — de la frați, surori, de la semenii?

Dar se cunoșc întotdeauna oamenii? Marele sociolog și sociometrist Moreno enunță într-un mod extrem de convingător principiul înțînării: „O înțînare în doi: ochi în ochi, față în față. Și cînd tu ești aproape, eu voi scoate (smulge) ochii tăi și-i voi pune în loc pe ai mei, și tu vei scoate ochii mei și-i vei pune în loc pe ai tăi, atunci eu voi privi la tine cu ochii tăi și tu vei privi la mine cu ochii mei!!”

Este exprimat aici, dacă vreți, dorința omului de a-i cunoaște pe vecini, pe colegi frați, părinți, copii. De a-i vedea și nu numai cu proprii săi ochi... Dar de ce l-am citat pe Moreno? Am înțînă la Tribunalul județean Sibiu cîteva procese de succesiune, puține la număr, din care — aidoma bătrînelor din Zorba-Greul — urta aviditate și lăcomie ieșeau strident în evidență. Am văzut părinți, aduși la judecată de către propiile lor fiice; ne-a fost dat să observăm o surdă dușmănie între frate și soră, între unchi și nepoatele sale.

Și toate aceste racile aveau o singură cauză: lăcomia, aviditatea, gîndul că s-ar putea câștiga ceva și fără muncă. Dar să exemplificăm:

În 1964 V. P. se îmbolnăvise de cancer. N-a aflat adevărul decît tirziu. Zilnic, la căpătîiul său plîngeau cele patru fete, soția și sora sa C. P. Lacrimile surorii îl înduioșau pe fratele bolnav. „Să ajuti pe Constantin” îi spunea el surorii. „Să aveți grijă de fete, vă rog”... „Fii fără teamă frate dragă, eu n-am copii și o să mă îngrijești de ele. Pe cea mai mică o s-o iau la mine”... De unde să știe bietul om ce se ascundea în spatele acestor lacrimi... Dar să depănăm firul...

Nu după mult timp V. P. moare... Soția rămîne cu patru fete minore. Și aceeași soră, care cu cîteva zile în urmă, „ochi în ochi”, i-a mărturisit fratelui său devoțiunea, și-a adus aminte că, de fapt, casa în care locuiesc nepoțele sale a moștenit-o ea de la mamă și că ar trebui s-o vîndă. Cumpărător și-a găsit repede... Nu s-a mai gîndit că nepoțele sale, rămase orfane, vor rămîne și fără casă.

„Aviditatea după avere dă naștere de cele mai multe ori la acte lipsite de omenie și respect — ne spunea tovarășul N. Salade, președintele Tribunalului popular județean Sibiu. În realizarea unor astfel de cote-părți de averi succesoriale rămase de pe urma celor decedați, succesorii merg pînă acolo încît își neglijează cele mai omenești obligații familiale. Nu numai că nu au grijă de cei nepuțințioși (copii, părinți), dar caută, prin tot felul de metode, să-i convingă să facă în favoarea lor unele concesii legate de averea succesorală. Să nu mai vorbesc de dușmănia ce se naște între frați”.

După moartea tatălui său, M. R. domiciliat în Brașov, își cheamă sora în judecată pentru a se stabili masa succesorală... Și, în cererea pe care o înaintează tribunalului, arată că „după defunctul nostru tată” a rămas un ceas de buzunar din aur, un lanț dublu de aur pen-

În drum spre taberele speciale

Roadele muncii sînt întotdeauna răsplătite. Cele 19 fete din lotul de gimnastică artistică de la Școala generală nr. 15 din Sibiu instruite de tovarășa profesoară Marilena Chioară, care au obținut rezultate frumoase în multe întreceri sportive, vor pleca azi să petreacă cîteva zile din vacanță în tabăra specială de la Cheia-Prahova.

Tot azi vor pleca la Sinaia, pentru 14 zile, cei mai buni copii — soliști, vocali și instrumentiști, remarcați cu prilejul Festivalului cultural artistic al pionierilor și școlărilor, organizat anul acesta în județul nostru.

Cei 26 de elevi din județul Sibiu, care au fost evidențiați cu prilejul concursului „Compunerii literare”, organizat de Consiliul Național al pionierilor, vor pleca azi în tabăra specială de la Homorod, unde se vor întîlni cu alți iubitori ai literaturii.



Ilustrată sibiană

Foto: FRED NUSS

Uzina „Balanta” Sibiu

angajează de urgență:

- lăcătuși
- lăcătuși mecanici de întreținere
- strungari pentru strunguri universale și de precizie
- frezori universali
- rectificatori (plan și rotund).

De asemenea, mai angajează muncitori necalificați pentru calificare la locul de muncă în meseria de lăcătuși.

Condiții de angajare: 7—8 clase elementare.

Uzina „AUTOMECANICA” Sibiu

angajează de urgență:

- două dactilografe

Informații suplimentare se dau la serviciul personal al uzinei telefon 15090.

Fabrica de piele și încălțăminte Agnita

organizează la data de 5 august 1968 un concurs pentru ocuparea următoarelor posturi:

- un maestru principal pentru confecții încălțăminte
- patru maeștri pentru confecții încălțăminte

Cei interesați vor depune cereri, pînă la data de 3 august 1968, la sediul întreprinderii din Agnita, str. 23 August nr. 38, telefon 211.

Direcția județeană de industrie locală Sibiu

B-DUL VICTORIEI NR. 1
telefon 13110 sau 14867

angajează:

- ingineri, arhitecți interioare, tehnicieni și alți specialiști din domeniul construcției de mașini, tehnologia lemnului, materiale de construcție, mase plastice și textile, pentru următoarele funcții din cadrul atelierului de creație: ingineri și tehnicieni proiectanți, desenatori, creator model, estetician, fotograf și documentarist.

Întreprinderea balneo-climaterică „Păltiniș” Sibiu

angajează:

- dulgheri
- zidari
- dactilografă

Informații suplimentare se pot lua la sediul întreprinderii, str. Tribunei nr. 1 biroul personal, sau telefon 11080.

Întreprinderea de construcții metalice și prefabricate

ICMP — BUCUREȘTI — SECȚIA CRISTIAN

angajează:

- 2 sudori electrici categoria B 3—6
- 2 electricieni categoria B 4—6

Informații suplimentare la sediul secției Cristian sau telefon 5 Cristian.

azi...

TIMPUL

Soarele răsare la 4 h și 48 m și apune la 19 h și 55 m. Vreme ușor instabilă cu cerul variabil. Local vor cădea averse de ploaie însoțite de descărcări electrice. Vîntul va sufla potrivit, din sectorul nord-vestic. Mîinele vor fi cuprinse între 12 și 14 grade, iar maximele vor oscila între 26 și 28 grade.

CINEMA

SIBIU: PACEA: Zoltán Kárpáty (orele 9,00; 11,30; 14,00; 16,30; 19,00; 21,00); VICTORIA: Bomba de la ora 10,10 (orele 9,00; 11,00; 13,30; 16,00; 18,30; 21,00); TINE-RETULUI: Trei grășuni (orele 10,00; 12,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); INDEPENDENȚA: Cerul începe la etajul III (orele 11,00; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30); 7 NO-IEMBRIE: Recompensa (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00; 20,00).

MEDIAȘ: PROGRESUL: Un dolar ghurit (orele 9,00; 11,15; 14,30; 16,30; 19,00; 21,15); TINERETULUI: Eroii de la Telemark (orele 10,00; 16,30; 18,30; 20,30); UNIREA: Două bilete la matineu (orele 16,00; 18,00 și 20,00).

CISNADIE: POPULAR: Răzbu-narea haiducilor (orele 11,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

AGNITA: 8 MAI: Martin soldat (orele 10,00; 14,00; 16,00; 18,00 și 20,00).

APOLDU DE SUS: 23 AUGUST: Blestemul rubinului negru (orele 17,00 și 19,00).

DUMBRAVENI: 7 NOIEMBRIE: Răpirea fecioarelor (orele 18,00 și 20,00).

BAZNA-BĂI: Hocus-pocus (orele 17,00 și 19,00).

OCNA SIBIULUI: Cine va des-chide ușa (orele 17,00 și 19,00).

RADIO

Buletine de știri: 5,00; 5,30; 9,00; 11,00; 15,00; 18,00; 24,00; 1,00;

azi...

2,00 și 3,50 (programul I); 7,30; 8,30; 10,00; 12,00; 18,55; 21,00; 0,55—1,00 (programul II).
Radiojurnale: 5,50; 13,00; 16,00; 19,00; 22,00 (programul I); 14,00; 17,00; 23,00 (programul II).
Emisiuni literare: 8,25 — Mo-ment poetic. Versuri de Dragoș



Actorul Branko Pleša în filmul Bomba de la ora 10,10

Vrînceanu; 9,30 — Matineu literar; 15,15 — Lectură în premieră: „Nicolae Breban — „Animale bolnave”;

20,05 — Actualitatea în reviste literare; 21,05 — Oameni de seamă — Avram Iancu; 22,30 — Moment poetic. Partidului inimă și versul (programul I); 18,30 — Scriitori ai secolului XX: Paul Claudel; 21,30 — Studioul de poezie (progr-amul II).

Muzică simfonică și de operă: 10,10; 11,05; 11,25; 16,45; 18,45; 22,35 (programul I); 8,35; 9,00; 9,30; 11,45; 13,00; 13,40; 14,08; 16,00; 16,30; 19,18; 21,05; 22,30 (programul II).

Muzică ușoară și de jazz: 8,30; 9,05; 12,00; 13,20; 15,05; 15,35;

azi...

19,30; 20,40; 21,00; 21,30; 22,20; 23,00; 0,05—3,55 (programul I); 7,30; 10,05; 11,20; 12,30; 15,00; 16,15; 16,45; 17,35; 18,10; 18,50; 23,54 (programul II).

Muzică populară: 10,30; 12,30; 14,00; 14,50; 16,20; 18,20; 20,20 (programul I); 7,00; 8,00; 15,30; 17,15; 19,00; 21,50 (programul II).

Teatru radiofonic: 10,10 — Șeful sectorului suflete — comedie de Al. Mirodan (programul II).

TELEVIZIUNE

10,00 TV pentru specialiști.
10,30 Închiderea emisiunii de dimineată.

17,30 TV pentru elevi. Consultați la limba română.

18,00 Drumuri și popasuri — emisiune turistică.

18,20 Buletinul circulației rutiere.

18,30 Curs de limba spaniolă (lecția I).

19,00 La porțile cunoașterii.

19,30 Teledurmul de seară.

19,50 Buletinul meteorologic. Publicitate.

20,00 Actualitatea în agricultură.

20,20 Studioul muzical.

20,40 Dialog despre cultură: Publicul așteaptă filme românești de succes.

21,00 Reflector.

21,15 Film artistic: „Judecătorul de minori”.

22,45 Teledurmul de noapte.

23,00 Închiderea emisiunii.

MUZEE

Muzeul Brukenthal, Muzeul municipal Mediaș și Muzeul orașenesc Agnita. Program de vizitare: orele 11—17.

Muzeul tehnicii populare din Dumbrava Sibului. Vizitarea se poate face zilnic, în afara de luni, între orele 10—17, în grupuri a-nunțate prealabil sau constituite la fața locului, la poarta dinspre gră-dina zoologică.

Prin piețele Sibiului

(Urmare din pag. 1)

licită, în numele cumpărătorilor cu care am vorbit, contraargumente...

Spatiu nu ne mai permite să enumerăm alte cazuri. Ele contin, de altfel, aceleași elemente. Faptul că, fără cea mai mică umbră de jenă, prețurile „obligatorii” (folosirea ghimelurilor nu este impusă de constatarea făcută) sînt sfidate, ne face să ne îndoim în modul cel mai serios de calitatea controlului efectuat de organele cu atribuții precise în acest sens. Se face deci speculă în vîzul tuturor. N-am remarcat prezența nici unui organ de control timp de cîteva ore pe care, sub masca unor obșnuite cumpărături, le-am petrecut miercuri pînă la prînz în cele două piețe din Sibiu. Evidențele și revoltatoarele încălări ale plafonului maximal de prețuri cereau o discuție între organele de control și făptași. N-am observat nimic în afara de fireasca nemulțumire a clienților.

Mihai Novăcescu, contabil la Administrația piețelor, ne oferă date informative asupra componentei acestui serviciu. Douăzeci de angajați în total. Din aceștia, 7 persoane încasează taxele forfetare de la producători, iar doi intenționează să controleze cum au încasat ceilalți șapte! Ni se spune că tot cei doi intenționează să comunice zilnic serviciului de prețuri din cadrul Consiliului popular județean provizoriu prețurile practicate în ziua respectivă în piață. Ceva ni se pare nefiresc. Amintim serviciu de prețuri fixeză... prețurile în fiecare dimineață, așa că e cel puțin bizar că tot el

trebuie să fie înștiințat ce anume a decis? Sau, admitînd că s-ar comunica încălcările comise, cum se face că, totuși, zilnic prețurile nu sînt în întregime respectate?

Este inadmisibil ca buzunarul cetățeanului să fie expus bunului plac al unor producători particulari veniți pe piață cu intenția de a face, ce altceva dacă nu speculă? În fața unei astfel de situații este nimerit, desigur, să cerem Inspecției comerciale de stat și serviciilor economice ale

Inspectoratelor județean și municipal de miliție să aplice aspre sancțiuni acelor vânzători necinstiți, care sfidează aproape zilnic clienții piețelor sibiene. Întreprinderea județeană de valorificare a legumelor și fructelor va înțelege, sperăm, că-i revin tot atîtea obligații în acest sens. Asigurarea permanentă a abundenței de produse specifice (și de calitate) pe piață și în magazine este cel mai eficace stăvilor ridicat în fața incercărilor de speculă.

De „Ziua constructorului”

Consiliul municipal al sindicatelor Sibiu organizează, în cinstea „Zilei constructorului”, o serie de acțiuni culturale-distractive în municipiul Sibiu. Astfel, sîmbătă, 20 iulie 1968, ora 19, va avea loc, în sala Teatrului de stat, un spectacol festiv. Își vor da concursul orchestra de muzică ușoară a Întreprinderii poligrafice și alte formații. Duminică, 21 iulie a.c., în cadrul aceluiași acțiunii, între orele 15—19, în pădurea „Dumbrava”, va avea loc o serbare cîmpenească. Pe rampa estradei II din „Dumbrava” se vor produce formațiile de amatori ale sindicatelor, de la Clubul C.F.R., orchestra de copii, de la „7 Noiembrie”, uzinele „Balanta”, „Independența”, „Elastic” și altele.

AURUL HOLDELOR PE CÎNTAR

În inimile oamenilor e bucurie. Bucuria muncii și a belșugului. A unui belșug care, cu tot anul secetos, este în măsură să răsplătească așa cum se cuvine eforturile țărănilor cooperatori și ale harnicilor mecanizatori.

De la Ocna Sibiului am primit vestea că producția de grîu realizată „în șes”, pe o țară de 51 hectare, depășește 2.800 kg la hectar. „În triguri”, pe late 28 hectare, 3.025 kg la hectar, iar „în figudon”, unde re-

coltează cele 7 combine, fiecare hectar a dat 2.500 kg boabe.

Din alte unități sîntem informați că rezultatele de pînă acum sînt și mai edificatoare. Țărăni cooperatori din Mediaș au adunat în hambare, de pe 46 hectare peste 3.700 kg grîu de pe fiecare hectar, în timp ce la C.A.P. Tîrnava cîntarul a indicat 3.166 kg grîu la hectar pe suprafața recoltată și treierată. Peste 2.700 kg grîu au obținut la hectar și cooperativele agricole de producție din Șeica Mică și Mercurea Sibiului.

În virtutea sarcinilor trasate de Ministerul Învățămîntului, în fiecare an, după terminarea cursurilor universitare, tot mai mulți studenți practicanți bat la porțile uzinei. Stagiul practicii, atunci cînd e bine înțeles de viitorii ingineri, arhitecți, etc., devine un drum mijlocitor în împlinirea lor profesională.

În fiecare an orașul nostru este gazda sînelor de studenți auzi de cunoaștere, de contactul inerent cu lucrurile despre care știu mai mult sau mai puțin de pe băncile facultății. Unul din aceste grupuri, aparținînd Institutului politehnic București, Facultatea de mecanică, face practică la uzinele „Independența”. Împărțiți pe subgrupe de 5—6 studenți, ei trec prin rotație prin toate secțiile întreprinderii (abataj, sculărie, mecanică 2, mecanică 3 etc.). În acest fel au posibilitatea să-și îmbogățesc cunoștințele despre diferite procese tehnologice, să ia contact cu unii salariați ai întreprinderii în stare să le ofere explicațiile necesare.

Întîrind în vorbă cu cîțiva dintre ei am aflat unele lucruri intime ce se cer dezvăluite pentru noaptea și bogăția lor. Bucuroși că Ministerul Învățămîntului a hotărît reducerea perioadei de practică de la șase la patru săptămîni, cit și a timpului de

lucru în uzină, de la opt la șase ore, secretarul U.T.C. al grupului respectiv, studentul Ilie Ștefan, ne declară că-n astfel de condiții colegii lui reușesc în mai mare măsură să-și

în cadrul uzinei, spunea tovarășul inginer Alexe Manea, conducătorul grupului, studenții au ocazia să vadă unele procese deosebite de fabricație, dispozitive interesante construite în

Viitorii ingineri în practică

verifice cunoștințele teoretice. Printre acestea amintim urmărirea unui singur produs, de la debitare pînă la probele tehnologice. Pe lîngă caracterul de verificare a cunoștințelor primite la cursul de mașini-unelte, trebuie subliniată și cunoașterea amănunțită a unor aspecte ale procesului tehnologic, în realizarea proiectelor de an.

interiorul fabricii. Tot dînsul constata, sub forma unei sugestii, necesitatea ajutorării studenților cu cărțile sau proiectele produselor și utilajelor uzinei.

Căuind să se ajungă la o cit mai bună conlucrare a studenților cu personalul tehnic al uzinei s-a elaborat în comun un plan de muncă foarte interesant. Remarcăm în acest sens

sprimul primit din partea comitetului U.T.C. al uzinei. S-au organizat seri culturale. Ingerii ai uzinei au fost invitați în mijlocul studenților pentru a le vorbi despre importanța și avantajele muncii lor în uzină. Se preconizează ținerea unor seri de informații politice pe diferite teme. Reținem referatul studentului Tiberiu Popescu despre lupta pentru libertate a eroicului popor vietnamez de-a lungul anilor.

Nu lipsesc nici seriile de dans. Excursiile la Păltiniș, Fîntînele, Gîtul Berbecului, la casa memorială a lui Octavian Goga din Rășinari — toate acestea sînt semnele unei bune organizări a timpului liber. Ținînd cu tot dînsul să sublinieze seriozitatea și promptitudinea cu care personalul uzinei răspunde la cererile lor, studentul Viorel Mindreici își exprimă totodată și nemulțumirea că au fost cazați în vechiul cîmin al Grupului școlar „Independența” și în condiții destul de nepotrivite.

Pe de altă parte, același grup intenționează să facă vizite la șase întreprinderi din oraș.

Cu un program atât de vast și de bogat, studenții bucureșteni vor avea într-adevăr amintiri frumoase la plecarea din Sibiu.

ION VIDRIGHIN



Cooperatorii din Ighișul Nou la uscat și adunat fin „în luncă”

Foto: H. SCHOBEL

Asigurarea bazei furajere

(Urmare din pag. 1)

nificarea. Conducerea tehnică și administrativă ale acestor cooperative trebuie să abordeze cu seriozitate problema completării necesarului de furaje. Completarea se poate face și prin frunzare. Acum este perioada optimă pentru pregătirea acestui furaj. Cooperativele agricole de producție și-au prevăzut să asigure 930 tone frunzare, nutret mai indicat în hrana oilor. De aceea conducerea unităților în care sectorul ovin este puternic dezvoltat, cum sînt C.A.P. Alțina, Avrig, Chirpăr, Cornăel, Hosman, Ocna Sibiului, Rețiș, Roșia, trebuie să acționeze ferm și mai sistematic în privința mobilizării maselor de cooperatori pentru prepararea frunzarelor. O atenție deosebită trebuie acordată, anul acesta, stringerii, depozitării, preparării și folosirii paielor în furajarea

animalelor. În acest sens, se impune intensificarea acțiunii de balotare a paielor. Trebuie luate urgent măsuri pentru transportul și depozitarea paielor cu cea mai mare grijă. La indicația specialiștilor, paiile tocate și tratate cu melasă, saramură, uree pot fi folosite în rația furajeră a tuturor speciilor de animale.

Resurse de furaje incomplet valorificate

În condițiile anului acesta, mai mult ca oricînd se impune ca în I.A.S.-uri și în C.A.P.-uri conducere

rile acestora să inițieze și să aplice o serie de măsuri pentru completarea necesarului de furaje. Avem în vedere, cînd facem această afirmație, importante resurse furajere existente în județul nostru și care încă nu sînt valorificate pe deplin. Pe valea Visei, de la ieșirea din Ocna Sibiului și pînă aproape de Veseud, suprafețe întinse cu rogozuri, cu trestie și alte plante de valoare nutritivă mai scăzută, așteaptă parca să fie recoltate. Prin îmbătrînire, aceste plante pierd și mai mult din valoarea lor nutritivă și așa scăzută. Se știe că rogozul, trestia, sînt plante greu însilozabile. Dar în amestec cu leguminoase, sau cu porumb verde, tratate cu melasă, după o prealabilă stropire cu lapte de var, aceste plante pot asigura într-o măsură foarte mare necesarul de furaje în situația din anul acesta. În zona amintită, datorită lipsei de preocupare a consilierilor de conducere din unitățile situate aici, se pierd zeci de vagoane de furaje.

O altă resursă neutilizată este frunza verde a pădurilor, a pilcilor de arbori din pășunile și fîntelele unităților agricole socialiste. Întrucît paiile vor fi folosite anul acesta ca nutret, este bine ca aster-nutul pentru animale să fie asigurat din frunzele pădurilor. Trebuie să inițiem o largă acțiune patriotică pentru colectarea frunzelor căzute în păduri. Cu ocazia aceasta, e necesar să se adune cantități cit mai mari de jir și ghindă — materiale ce pot fi folosite cu succes, la indicația organelor tehnice, în furajarea animalelor.

Am enumerat numai cîteva resurse de furaje existente în județul nostru, cărora organele tehnice și administrative din unitățile agricole socialiste trebuie să le acorde mai multă importanță, pentru valorificarea lor deplină, pentru acoperirea deficitului din balanta furajieră.

I. MARGINEANU
medic veterinar
Circumscripția veterinară
Ocna Sibiului

Note

„IADUL” de sîmbătă seara

Administrația cantinei Grupului de șantier nr. 2 construcții din Sibiu s-a obișnuit, vînd-ne-vînd, cu vizita vecinilor și a locatarilor de deasupra sălii de mese. În fiecare săptămîină, aceștia în grupuri sau individual, vin să se intereseze dacă în sîmbătă ce urmează va fi vreo nuntă. Pelerinajul acesta s-ar părea oarecum amuzant, mai ales că este vorba de nuntă. Fiți pe pace! Respectivii cetățeni nu pentru chef ori joc se informează. Cum conducerea întreprinderii încheiază cantina destul de des pentru nunți, vecinii sînt exasperați.

Desi în urmă cu cîteva ani s-a dat o dispoziție de către Statul popular orășenesc prin care se interziceau nunțile în cantină, ele continuă.

Conducerea Grupului de șantier va fi avînd „socotile” ei, dar și locatarilor amintii au nevoie de liniște. De ce se interesează din timp de nunți? Ca să știe să doarmă în altă parte în noaptea respectivă, pe la prieteni, rude. De unde se vede că și prea multe nunți (în cantină) strică... Nu zic mai mult că s-ar putea să aștepte cineva ce organe de treaba asta și să se strice jocul cu... nunțile.

DURA LEX ȘI... ȘEFII

Orice ați zice dumneavoastră, cu unii șefi nu e de glumit. Și mai ales cu dispozițiile lor. Nu credeți? Mă rog... Vă privește! Dar dacă vreți să vă convingeți, stați de vorbă cu responsabilii de sector de la I.L.L. Sibiu. Inginerul sef a dat dispoziție ca nici unul dintre ei să nu primească salariul pînă nu aduce „șidul” de la conducere precum că și-a pre-dat situația lucrărilor. Casieria, de bună credință, execută ordinul. Responsabilii de sector, însă, nu pot primi onorariul chiar dacă s-au achitat de sarcini cu mult înainte de termen. Ei sînt totuși puși în situația de a merge „cu căciula în mînă” pe la șefi, rugîndu-i să le dea oare ce semnătură. Se înțelege că onorata conducere ar putea să dea un tabel la casierie cu cei care și-au încheiat lucrările. Ar fi, însă, prea complicat... Și în afara de asta oamenii nu trebuie să uite că șefii sînt șefi și au... ambiția lor.

MARIN NITA



Georg Zickeli, pregătind mașina pentru stropitul stejarilor în pinieră

Foto: LICA IOSIF

PLANUL DE MUNCĂ — un instrument dinamic, mobilizator

A devenit o realitate pregnantă faptul că în condițiile perfecționării conducerii economice și vieții sociale, ale noii structuri teritoriale a țării, centrul de greutate al muncii de partid s-a deplasat în unitățile economice, instituții, comune — care au devenit verigile principale în aplicarea efectivă, de zi cu zi, a politicii partidului și statului în toate sferile vieții materiale și spirituale. În acest context — al apropiării conducerii de unitățile de bază ale structurii economice și administrativ-teritoriale — numeroase și de mare răspundere sînt sarcinile ce revin organelor și organizațiilor de partid. Cu atît mai numeroase și de mai mare răspundere cu cît, cîpătînd drepturi mai largi în rezolvarea problemelor statutare și în conducerea vieții economice și social-culturale, organizațiile de partid trebuie să dovedească un spirit de răspundere sporit, inițiativă și operativitate, fără să aștepte de fiecare dată indicații despre ce și cum să facă.

Complexitatea, multitudinea sarcinilor așază, fără îndoială, în fața fiecărui organ de partid o chestiune de mare însemnătate: planificarea muncii. Știut este că planul de muncă al biroului organizației de bază sau al comitetului de partid trebuie să cuprindă, pe lîngă problemele care urmează să se discute în ședințe sau adunări, și acțiuni mai importante pe linia muncii politice și organizatorice, pregătiri ale propagandistilor, instrucții ale organizatorilor de grupe de partid etc. etc. De asemenea, în intervalul dintre două adunări apar o sumedenie de probleme noi, importante, neprevăzute, pentru a căror rezolvare se cer acțiuni prompte, operative.

Ținînd seama de aceste aspecte și referindu-ne la modul cum trebuie alcătuit și ce anume să cuprindă planul de muncă — se impune de la bun început sublinierea: rețete generale și universal-valabile nu se pot da de către nimeni. Pentru că extrem de diferite sînt sectoarele în care activează organizațiile de partid, înființate de variate sînt problemele ce le stau în față.

Cu toate acestea — ca o orientare meto-

logică foarte generală — există anumite principii și aspecte de care trebuie să se țină neapărat seama în orice domeniu activează o organizație de partid sau alta. Astfel, ceea ce se cere în primul rînd din partea organelor de partid este capacitatea de a discerne din multitudinea problemelor specifice locului de muncă pe cele cu adevărat esențiale. Bunoară, ar fi cu totul anacronic ca într-o secție în care consumurile de materiale sînt îngrijorător de ridicate, în planul de muncă al organizației de partid să fie fixate spre urmărire și analiză chestiunile legate — să zicem — de modul cum sînt organizate excursiile salariaților. Ar fi cu totul anacronic ca în timp ce într-o cooperativă agricolă de producție există mari deficiențe în sectorul zootehnic, planul de muncă să prevadă acțiuni îndreptate — să zicem — spre viticultură, unde treburile merg bine de multă vreme.

Unii ar putea să contrazică asemenea raționamente, apelînd la vechiul dicton latin potrivit căruia „nimic din ce e omenesc nu este străin”. Într-adevăr, nimic din viața unei unități sau a unui colectiv nu poate fi străin de preocupările organizației de partid, însă există perioade sau momente în care anumite probleme devin stringente, arzătoare, cerînd dreptul la inițiativă, la fixarea lor în focarul atenției. Pricererea de a sesiza — cum se spune — veriga principală, de a stabili încotro trebuie îndreptate forțele într-o anumită perioadă reprezintă deci una din cerințele (și din calitățile) cele mai însemnate ale unui organ de partid.

E îmbucurător faptul că majoritatea comitetelor de partid, a birourilor organizațiilor de bază din județul nostru știu să sesizeze aspectele esențiale și să intervină operativ, efectiv, pentru rezolvarea lor. Un exemplu. Într-o perioadă nu prea îndepărtată, la Uzina chimico-metalurgică din Copșa Mică s-a constatat că o mare parte a unei pulberi nu era folosită rațional și în amestec cu minerurile indicate — lucru care ducea la depășirea consumurilor specifice, la ne-realizarea indicatorilor economico-financiarilor. Bineînțeles, fără să neglijeze alte probleme ce-i stăteau în față, comitetul de partid și-a fixat

ca obiectiv central în plan tocmai rezolvarea favorabilă a acestei situații. În urma unui studiu aprofundat, multilateral, corelat strîns cu acțiunea de organizare științifică a producției și a muncii, a stabilit cele mai potrivite măsuri politice și organizatorice, a urmărit perseverent înfăptuirea lor. Rezultatul: în scurtă vreme pulberea respectivă s-a folosit rațional, științific, fără pierderi — fapt care a contribuit în mare măsură la ridicarea Uzinei chimico-metalurgice din Copșa Mică în rîndul unităților fruntașe

Pe teme ale vieții și activității organizațiilor de partid

din județul nostru. A contribuit pentru că de această „verigă principală” depindeau multe alături importante ale procesului de producție.

Alt exemplu. Cooperativa agricolă de producție din Birghiș are un dezvoltat sector zootehnic. Și aici, ca pretutindeni, existența lui e determinată de baza furajeră — bază care în anul acesta este mult periclitată de seceta prelungită. Puniind cît mai aproape de inimă soarta acestui sector, comitetul de partid a acționat prompt, ferm, operativ. În centrul planului său de muncă, al preocupărilor sale a apărut astfel un adevărat complex de măsuri privind mobilizarea tuturor cooperatorilor la acțiuni menite să asigure hrana atât de necesară animalelor și, implicit, sporirea veniturilor fiecărui membru al cooperativei. Rezultatul: paralel cu recoltatul finușilor, cooperatorii de aici au strîns și însilozat pînă în prezent peste 500 tone de rogoaze,

păpuși, frunzare și alte rezerve vegetale. Acțiunea aceasta — care continuă cu interes și perseverență — constituie, fără îndoială, un merit al comitetului de partid, o dovadă că în planurile sale de muncă locul central îl ocupă aspectele esențiale ale vieții cooperativei și membrilor săi. (De menționat că atît în cazul primului exemplu, cit și în al celui de al doilea, în planul de muncă au fost fixate și alte obiective — legate de problemele statutare, educative, de conducere a vieții economice, politice și social-culturale — care au fost duse cu succes la îndeplinire).

Din păcate există și alte genuri de exemple — bineînțeles cu nuanțe negative. Astfel, cu prilejul unui control efectuat nu demult de către o brigadă a Comitetului județean de partid s-a constatat că planurile unor organizații de bază (Grupul I construcții Mediaș, C.A.P. Dobrița, brigăzile de cîmp de la C.A.P. Mercurea Sibiului) nu erau altceva decît simple grafice de ședințe, cu ordinea de zi a adunărilor generale sau ședințelor de birouri, fără să prevadă activitățile membrilor birourilor, modul în care fiecare comunist este antrenat în rezolvarea unor sarcini concrete. De asemenea, la organizația Lotul II construcții Mediaș, în planul de muncă era prevăzută „mobilizarea membrilor de partid la adunările generale”, iar planul organizației de bază a școlii generale din Velp înscrisă „încasarea cotizației de la membrii de partid”. Normal, asemenea planuri de muncă nu-și pot justifica nici cel puțin... denumirea.

Un alt aspect. Cu prilejul aceluiași control s-a observat că există organizații de partid (ca cele din întreprinderile agricole de stat Mediaș, Dumbrăveni, Sibiu) care și fixează în planuri numai probleme economice, fără să se refere cîtuși de puțin la măsurile organizatorice, politice, de educare a membrilor de partid și de mobilizare a lor la îndeplinirea multelor sarcini ce le revin. Datorită unor asemenea procedee se ajunge acolo ca ședințele sau adunările de partid să nu se deosebească aproape cu nimic de consfătuirile de producție — lucru cu totul greșit.

Considerăm că una din cauzele principale care duc la asemenea planuri (bineînțele, acolo unde se manifestă deficiențe de genul amintit) este preocuparea nesatisfăcătoare pentru cunoașterea și aprofundarea problemelor specifice colectivului sau locului de muncă. De aici o concluzie de mare însemnătate: pentru a întocmi un plan de muncă bogat și eficient, pentru a elabora o hotărîre justă într-o problemă sau alta este necesară o profundă cunoaștere a situației și realităților concrete, specifice locului de muncă respectiv, o mare pricepere în a ști să desprînzii

concluzii valoroase atît din experiența bună cit și din lipsurile manifestate.

Dar, pentru a cunoaște temeinic realitatea, pentru a fi mereu în miezul problemelor cu adevărat esențiale este nevoie de promovarea largă a principiului muncii colective, de antrenarea studiului problemelor a tuturor membrilor organului de partid; e necesar ca măsurile prevăzute în planuri, hotărîrile adoptate să fie rezultatul părerilor și propunerilor făcute de masa comunistilor — expresie a gândirii și înțelepciunii colective. Totodată, se impune ca în această activitate organele de partid să apeleze în mai mare măsură la consultarea largă a cetățenilor, a muncitorilor, țăranilor, intelectualilor. Aceasta determină, fără îndoială, o participare calitativ superioară a maselor la activitatea organelor de partid, asigură participarea cetățenilor la elaborarea diferitelor soluții, la găsirea celor mai potrivite căi pentru înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului.

De reținut și alt aspect: un plan de muncă valoros este de neconcepție fără prevederile unor acțiuni concrete, fără a formula în mod limpede sarcinile ce urmează a fi rezolvate, fără a indica mijloacele și metodele de muncă cele mai bune, fără a stabili răspunderi și termene precise de îndeplinire.

Asigurarea îmbunătățirii continue a muncii de partid, impune, de asemenea, ca planurile de muncă să nu se limiteze doar la aspectele imediate; împlinirea activităților curente cu cele de perspectivă este o cerință imperioasă pentru fiecare organ sau organizație de partid. Pentru ca elaborarea unor măsuri de perspectivă, adoptarea unor hotărîri care să jaloneze activitatea de viitor, să arate concret ce are de făcut fiecare comunist, sporesc nemăsurat de mult răspunderea, inițiativa personală, asigură dozarea judicioasă a eforturilor și preocupărilor, favorizează creșterea capacității de orientare și acțiune în orice moment.

Iată, așadar, numai cîteva din aspectele de care trebuie să se țină neapărat seama în planificarea muncii. Știut fiind faptul că organizațiile de bază reprezintă veriga principală pe scara structurilor organizatorice de partid și că, în ultimă instanță, de ele depinde înfăptuirea hotărîrilor partidului, cu toate sînt chemate să elimine definitiv orice tendințe de formalism în planificare, să dea dovadă de inițiativă creatoare, să aibă mereu în centrul activității lor obiective politice partidului și guvernului, să asigure o activitate vie, dinamică, strîns legată de specificul și condițiile concrete ale fiecărui loc de muncă.

V. TRIFU

MEMORANDUMUL M. A. E. AL R. D. VIETNAM

GENEVA 18 (Agerpres). — În ge-
ninta de joi a Comitetului celor
18 state pentru dezarmare a luat
cuvîntul delegatul Canadei, E.L.M.
Burns, care a subliniat necesita-
tea adoptării unor noi măsuri de
dezarmare nucleară și de dezarmare
generală și totală. Reprezentanții
multor țări, a spus el, au reușit
pe de multe ori că efectul și
durată tratatului de neproliferare
a armelor nucleare vor depinde de
acțiunea puterilor nucleare în ve-
dere a îndeplinirii cerințelor arti-
culului 6 din tratat privitor la ur-
genția continuării negocierilor asu-
pra unor măsuri efective pentru
închietarea, la o dată cât mai apro-
piată, a cursei înarmărilor nucleare
și asupra unui tratat de dezarmare
generală și totală. Referindu-se la
asordul intervenit între U.R.S.S. și
S.U.A. privitor la înțelegerea unor
discuții bilaterale în problema li-
mitării și reducerii sistemelor ofe-
nsive strategice de transportare
la tîntă a armelor nucleare, Burns
a spus că sistemelor nucleare împotriva ra-
ciilor, sistemelor balistice, vorbitorul a spus
că membrii comitetului sînt nerăbdători
să audă unde și cînd vor începe
tratativile. El a adăugat că
este foarte de dorit ca Comitetul
celor 18 să primească cit mai
multe informații asupra acestor
tratativile. Delegatul canadian a ex-
primit părerea că în viitoarele
dezbateri din comitet ar trebui să
aibă prioritate problema încetării
experiențelor nucleare subterane,
încetarea producției de materiale
fisionabile destinate unor scopuri
militare și completarea și moder-
nizarea protocolului de la Geneva
care interzice folosirea armelor
chimice și bacteriologice. El a so-
licitat din partea celor doi copre-
ședinți ai comitetului să acorde a
tendința corespunzătoare părerilor
exprimate de comitet de celelalte
membri, astfel încît recomandă-
rile privitoare la activitatea comi-
tetului să cuprindă și propunerile
care vor contribui la desfășurarea
într-un spirit constructiv a trata-
tivelor.

„În definitiv, ce caută ei în epava „Lusitanei”? se întreaba numele
șor îlandezi. Există cele două elice
care, datorită aluziei folosi la fa-
bricare, valorează 90 000 dolari. În
calele navei se mai găsește cîteva sute
de tone de cupru, care ar mai putea
aduce o sumă însemnată, întrucît
tona de cupru valorează 450 dolari.
Ar putea fi găsite și unele bijuterii
sau obiecte de aur. Dar toate ace-
stea nu vor permite decât amorțiza-
rea costului operației. Atunci? Con-
siderăm că oamenii de găseri ame-

NEW YORK 18 (Agerpres). — Șeful guvernului federal nigerian, generalul maior Gowon, a înlocuit pe secretarul general al O.N.U., U Thant, că nu are obiecții de principiu față de trimiterea la Lagos a unui reprezentant special al Organizației Națiunilor Unite, care să supravegheze operațiunile de ajutor internațional pentru victimele războiului din Biafra. El a cerut totuși lui U Thant să discute această problemă cu reprezentantul permanent al Nigeriei la O.N.U., care se va înapoi în scurt timp la New York.

Între timp, după cum a anunțat Fondul O.N.U. pentru ajutorarea copiilor (U.N.I.C.E.F.), peste 9 milioane din cei 14 milioane de locuitori ai regiunii Biala sînt amenințați de foame și subalimentație. În această cifră sînt incluși 4,5 milioane copii sub 15 ani și peste un milion de mame cu copii mici, care intră în sfera de preocupări a U.N.I.C.E.F. Această organizație a lansat, săptămîna trecută, o campanie mondială de ajutorare a victimelor războiului din Nigeria.

„În definitiv, ce caută ei în epava „Lusitanei”? se întreaba numele
șor înzădri. Există cele două elice
care, datorită aluziei folosi la fa-
bricare, valorează 90 000 dolari. În
calele navei se mai găsește cîteva sute
de tone de cupru, care ar mai putea
aduce o sumă însemnată, întrucît
tona de cupru valorează 450 dolari.
Ar putea fi găsite și unele bijuterii
sau obiecte de aur. Dar toate ace-
stea nu vor permite decât amorțiza-
rea costului operației. Atunci? Con-
siderăm că oamenii de găseri ame-

suprafață în 30 de minute de la o adâncime de 300 metri. Sistemele de pină acum necesită peste 20 de ore pentru o asemenea operațiune din cauza necesității decompresiei. Fără această formulă, pe care o deține numai Keller, scufundătorii care vor lucra în epoca „Lusitaniei” ar fi avut complicate de această expediție. În loc da riscurilor și a necunoscutelor Light și oamenii lui sînt înăbușiți și meargă pînă la capăt. Lurastea cu interes s-a cunoaște-tura „păziii” care va fi adusă suprafață.

neasteptată îmbunătățire. Medicul consideră că serul adus din Europa de dr. Botha, specialistul spităului lui Groote Schuur, în imunologie, a acționat eficient la boala

15 ore pentru a ajunge la suprafață. Dar, în scopul de a se pierde cât mai puțin timp, Keller a pus la punct un complex de scufundare care va permite oamenilor lui Light să rămână înmersune timp de peste o oră. Este vorba de „camera de scufundare” cu o lungime de 5,20 metri și un diametru de 2,10 m, acționat manual în care cu trei ore înainte de fundatori. Prescuta cu paturi, un ventilator și ventilatoare, „camera de fundare” va rămâne în cala marei celei donă nave, construită mod special pentru a se afla în permanență la o presiune atmosferică echivalentă unei coborâri la o adâncime de 60 metri. Această va permite ca ocupanții ei să nu aștepte ceva ore înăoprierea din adânciri de încheier lucrului. Scufundatorii coborâ la adâncimea de 100 m cu un ascensor special. Aici ei își croi drum în interiorul epavei cu ajutorul dinamitei.

Operația urmează să înceapă în trei o lună și va dura 6 săptămâni. Sînt destul de numeroase vocile avertizate asupra perimidelor riscate asupra expediției. În mod la riscurilor și a necunoscutelor Light și oamenii lui sînt însă borbri să meargă pînă la capăt. Luă așteaptă cu interes să cunoască tura „prăzii” care va fi adusă suprafață.

I. RETEG

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Sibiu, str. Octombrie roșu nr. 2, tel. nr. 728 10—130 67, 131 88. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul : Întreprinderea poligrafică Brașov. — 40 064